

UZASADNIENIE

Decyzją z 20.10.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społeczny I Oddział w Ł. stwierdził, że A. K. nie podlega od 1.07.2020 r. ubezpieczeniom społecznym jako pracownik (...) S. M., zarzucając pozorność umowy o pracę, która została zawarta jedynie celem skorzystania przez ubezpieczoną ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego w postaci zasiłku chorobowego.

(decyzja w aktach ZUS)

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą ubezpieczoną, będąc reprezentowaną przez radcę prawnego, złożyła od niej odwołanie, w którym wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że od 1.07.2020 r. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako pracownik płatnika składek, negując pozorności umowy o pracę, a nadto wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

(odwołanie k. 3-9)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy, reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

(odpowiedź na odwołanie k. 48-49)

Na rozprawie z 29.07.2021 r. pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie, zainteresowany płatnik składek przyłączył się do odwołania, natomiast pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania (e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:02:18).

Na rozprawie z 9.12.2021 r. - bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku w n/n sprawie - strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska (e-prot. z 9.12.2021 r.: 00:00:49, 00:02:27, 00:04:26, 00:18:15, 00:19:42, 00:20:22)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek - S. M. od 6.04.1999 r. prowadzi, na podstawie wpisu do (...), własną jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...), której przeważającym przedmiotem jest działalność ochroniarska w zakresie obsługi systemów bezpieczeństwa.

Płatnik składek prowadzi w ramach tej działalności warsztat oraz sklep.

(okoliczności niesporne, a nadto zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:05:09 w zw. z 00:50:35, zeznania zainteresowanego płatnika składek e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:16:56 w zw. z 00:51:51)

S. M. podlega z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej ubezpieczeniom społecznym w KRUS, co jest uzależnione od wysokości należnego podatku poniżej kwoty granicznej, która za 2019 rok wyniosła 3454 zł.

(okoliczności niesporne; a nadto zeznania zainteresowanego płatnika składek e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:16:56 w zw. z 00:51:51)

Wnioskodawczynie - A. K., urodzona (...), legitymuje się wykształceniem średnim. Ukończyła Policealną Szkołę Centrum (...) w Z. w zawodzie fryzjera.

W okresie od 5.09.2006 r. do 4.09.2009 r. wnioskodawczynie pracowała jako stażysta w Zakładzie (...). Następnie pracowała od 5.09.2015 r. do 3.03.2016 r. jako sprzedawca w G. M..

Od 2016 r. odwołująca przebywała w Wielkiej Brytanii. W okresie pobytu poza granicami Polski od 18.12. (...). wnioskodawczyni była zatrudniona w firmie sprzątającej (...) Ltd. z siedzibą w C., w której pracowała ok. 2 lata. Od 15.07.2019 r. do 26.06.2020 r. odwołująca była zatrudniona na stanowisku menagera w N. H., gdzie do jej obowiązków należało składanie zamówień, dbanie o wizerunek firmy, pilnowanie pracowników, zajmowanie się wynagrodzeniami oraz robienie grafików. Wnioskodawczyni urodziła w dn.16.10.2019 r. dziecko i w związku z tym przebywała na urlopie macierzyńskim. Z tego tytułu w okresie od 29.07.2019 r. do 3.05.2020 r. odwołująca otrzymywała zgodnie z zasadami obowiązującymi w Wielkiej Brytanii od w/w pracodawcy wynagrodzenie za czas urlopu macierzyńskiego. W związku z podjęciem decyzji o powrocie do Polski wnioskodawczyni zakończyła zatrudnienie u w/w pracodawcy w Wielkiej Brytanii z dniem 25.06.2020 r.

(kwestionariusz osobowy w aktach osobowych k. 1-2 część B, potwierdzenie wypłaty wynagrodzenia za okres od 18.12.2017 r. do 3.05.2020 r. k. 11-44, tłumaczenie przysięgłe formularza P-45 k. 45-46, skrócony akt urodzenia k. 46 verte, zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:05:09 w zw. z 00:50:35)

Odwołująca się - A. K. nie posiadała w Polsce tytułu do ubezpieczeń społecznych od 4.03.2016 r. do 30.06.2020 r.

(okoliczność niesporna).

Decyzję o powrocie do Polski razem z rodziną wnioskodawczyni podjęła w trakcie urlopu macierzyńskiego. W związku z tymi planami odwołująca poprosiła rodzinę i znajomych o przekazanie jej informacji, gdyby dowiedzieli się, że ktoś szuka pracownika, a także, aby polecali ją potencjalnie zainteresowanym jej zatrudnieniem pracodawcom.

Brat ubezpieczonej był zatrudniony przez płatnika składek i w związku z prośbą wnioskodawczyni polecił S. M. wnioskodawczynię jako osobę bardzo dobrze zorganizowaną oraz przedstawił mu dotychczasowe doświadczenie zawodowe skarżącej, akcentując jej umiejętność dbania o porządek.

Płatnik składek nie szukał w tym czasie pracownika biurowego i do obsługi sklepu, w którym dotychczas osobiście wykonywał pracę. Płatnik nie zatrudniał wcześniej w tym charakterze nikogo w swojej firmie. W warsztacie w latach 2016-2020 płatnik zatrudniał samych mężczyzn na stanowisku instalatora.

Po przemyśleniu polecenia brata wnioskodawczyni, S. M. stwierdził, że przydałaby się w jego firmie osoba, która odciążałaby go w wykonywaniu obowiązków biurowych oraz przy obsłudze sklepu i postanowił zatrudnić skarżącą w tym charakterze.

Po rozmowie z wnioskodawczynią, która miała miejsce pod koniec czerwca 2020 r. płatnik składek ostatecznie postanowił zawrzeć z odwołującą umowę o pracę.

(zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:05:09 w zw. z w zw. z 00:50:35, zeznania zainteresowanego płatnika składek e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:16:56)

W dn. 1.07.2020 r. płatnik składek i wnioskodawczyni A. K. zawarli sporną umowę o pracę na czas określony od 1.07.2020 r. do 31.12.2020 r., na stanowisku pracownik biurowy, obsługa sklepu, w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w kwocie 2600 zł brutto miesięcznie. Jako termin rozpoczęcia pracy wskazano dzień 1.07.2020 r.

(umowa o pracę k. 3 akt osobowych)

A. K. i S. M. nie są ze sobą spokrewnieni, ani spowinowaceni. Przed zawarciem w/w umowy o pracę nie znali się.

(okoliczności niesporne)

Płatnik składek wystawił skierowanie dla wnioskodawczynie w dniu 30.06.2020 r. na badania wstępne do lekarza medycyny pracy. Wnioskodawczynie otrzymała w dn. 6.07.2020 r. orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do wykonywania w firmie płatnika składek pracy na stanowisku pracownika biurowego, sprzedawcy.

(orzeczenie lekarza medycyny pracy k. 2 część A akt osobowych)

Wnioskodawczynie przed przystąpieniem do wykonywania pracy u płatnika składek została przeszkolona wstępnie w zakresie bhp ogólnie w dn. 1.07.2020 r. i stanowiskowo w dn. 1-2.07.2020 r.

(karta szkolenia wstępnego bhp k. 3 część A akt osobowych)

Wnioskodawczynie na podstawie spornej umowy o pracę z 1.07.2020 r. świadczyła umówioną rodzajowo pracę na rzecz płatnika składek codziennie od poniedziałku do piątku w godzinach otwarcia sklepu płatnika tj. od godziny 8.00 do godziny 16.00. Płatnik składek nie sporządził pisemnego zakresu obowiązków pracowniczych dla wnioskodawczynie na powierzonym jej stanowisku pracownika biurowego i sprzedawcy. Płatnik składek przekazał ustnie co będzie należało do obowiązków odwołującej na tym stanowisku, polecając w szczególności skarżącej dbanie o wygląd sklepu oraz porządek w sklepie, rozładowywanie towarów, sprawdzanie czy przysłany towar zgadza się z zamówieniem i rozkładanie towaru na półkach, ewidencjonowanie dostaw poprzez wprowadzanie danych o towarach do systemu komputerowego, przygotowywanie reklamacji do wysyłki. Wnioskodawczynie nie logowała się sama do systemu komputerowego, do którego są wprowadzane dane o towarze. Logowanie do tego systemu wykonywał płatnik. Płatnik przyuczał wnioskodawczynie w jaki sposób powinna wprowadzać do systemu dane o towarze. Tygodniowo do sklepu płatnika przychodziło ok. 15-20 paczek z zamówionymi częściami przez płatnika. W każdej paczce jest ok. 20-30 pozycji oznaczonych numerem, które wymagają sprawdzenia pod kątem zgodności z zamówieniem. Zdarzało się, że odwołująca odbierała paczki od kurierów, ale z uwagi na stan pandemii niczego nie podpisywała ponieważ kurierzy sami wówczas potwierdzali odbiór przesyłki. Wnioskodawczynie wykonywała w/w obowiązki w sklepie płatnika pod jego kierownictwem i nadzorem. Zainteresowany przebywał w godzinach pracy wnioskodawczynie w sklepie. Klientów w sklepie obsługiwał płatnik. Płatnik składek nie upoważnił odwołującej do podpisywania w jego imieniu dokumentów firmowych, ponieważ sam jest stale obecny w swojej firmie i mógł to zawsze uczynić osobiście.

(obwieszczenie w sprawie organizacji czasu pracy k. 12 część B akt osobowych, zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:05:09 w zw. z 00:50:35, zeznania zainteresowanego płatnika składek e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:16:56 w zw. z 00:51:51, zeznania świadka M. L. e-prot. z 29.07.2021 r.; 00:38:41-00:42:29, e-prot. z 9.12.2021 r.: 00:11:33)

W spornym okresie płatnik składek zatrudniał w swojej firmie w warsztacie na stanowisku instalatora M. L., który zajmował się montowaniem kamer samochodowych, alarmów. Wszystkie czynności instalatora M. L. wykonywał jedynie w warsztacie. Ponieważ warsztat, w którym wykonywał pracę M. L. mieści się z jednej strony budynku, a sklep, w którym pracowała wnioskodawczynie z drugiej strony tego budynku, M. L. jedynie przypadkowo widział w spornym okresie wnioskodawczynie w godzinach pracy w sklepie płatnika. Wnioskodawczynie nie wchodziła do warsztatu, w którym pracował M. L..

(wykaz ubezpieczonych k. 110-111, zaświadczenia lekarskie ubezpieczonych płatnika k. 112-113, zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:05:09 w zw. z 00:50:35, zeznania zainteresowanego płatnika składek e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:16:56 w zw. z 00:51:51, zeznania świadka M. L. e-prot. z 29.07.2021 r.; 00:38:41-00:42:29, e-prot. z 9.12.2021 r.: 00:11:33)

Wnioskodawczynie cierpi na schorzenia kręgosłupa od ok. 10 lat. Od dnia 14.07.2020 r. wnioskodawczynie stała się niezdolna do pracy z powodu urazu odcinka lędźwiowego kręgosłupa. W związku z tym urazem odwołująca przebywała na zwolnieniu lekarskim do 29.12.2020 r.

(dokumentacja medyczna k. 76, 79-80, 83, 86, 89-102, zaświadczenia lekarski ubezpieczonych płatnika k. 112-113, zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:05:09 w zw. z 00:50:35)

W okresie niezdolności do pracy wnioskodawczyni płatnik składek nie zatrudnił nikogo na zastępstwo w sklepie, ale sam przejął jej obowiązki.

(okoliczność niesporna; zeznania zainteresowanego płatnika składek e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:16:56 w zw. z 00:51:51)

Płatnik wypłaca odwołującej wynagrodzenie w gotówce. Płatnik składek prowadził dla wnioskodawczyni listę płac.

(wniosek o wypłatę wynagrodzenia do rąk własnych k. 4 część B akt osobowych, listy płac k. 35 -36 akt ZUS)

Płatnik składek utworzył dla wnioskodawczyni akta osobowe.

(akta osobowe załączone do akt sprawy)

Płatnik składek utworzył dla odwołującej roczną ewidencję czasu pracy.

(roczna karta ewidencji czasu pracy k. 11 akt osobowych)

Płatnik składek nie prowadzi dla pracowników list obecności.

(okoliczność przyznana przez zainteresowanego e-prot. z 9.12.2021 r.: 00:04:26, zeznania świadka M. L. e-prot. z 9.12.2021 r.: 00:11:33)

Odwołująca po zakończeniu zwolnienia lekarskiego, na podstawie skierowania z 3.12.2020 r., uzyskała w dn. 7.01.2021 r. orzeczenie od lekarza medycyny pracy, że od 30.12.2020 r. jest zdolna do wykonywania pracy na stanowisku pracownika biurowego, obsługa sklepu u płatnika składek.

(orzeczenie lekarskie w części A akt osobowych)

Płatnik składek zatrudnił następnie A. K. na podstawie umowy o pracę na czas określony z 1.01.2021 r. na okres od 1.01.2021 r. do 31.05. maja 2021 r. na stanowisku pracownik biurowy, obsługa sklepu, w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w kwocie 2800 zł. Jako termin rozpoczęcia pracy podano dzień 4.01.2021 r

(umowa o pracę z 1.01.2021 r. część B akt osobowych)

Płatnik składek podjął decyzję o zawarciu w/w umowy z wnioskodawczynią, ponieważ proces leczenia skarżącej został zakończony i odwołująca była ponownie zdolna do pracy.

(zeznania zainteresowanego płatnika składek e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:16:56 w zw. z 00:51:51)

Następnie płatnik składek i wnioskodawczyni w dniu 1.06.2021 r. zawarli umowę na czas nieokreślony od 1.06.2021 r., na podstawie której płatnik zatrudnił odwołującą na stanowisku pracownika biurowego, obsługa sklepu, obsługa social media, w wymiarze czasu pracy wynoszącym 1/2 etatu, z wynagrodzeniem w wysokości 1400,00 zł. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano Z., ul. (...), a także, że praca będzie wykonywana zdalnie. Jako termin rozpoczęcia pracy podano 1.06.2021 r.

(umowa o pracę z 1.06.2021 r. część B akt osobowych)

Zmniejszenie wymiaru czasu pracy wnioskodawczynie w w/w umowie było skutkiem zmian reorganizacyjnych jakie postanowił przeprowadzić płatnik składek w związku z planowanym przez S. M. rozpoczęciem budowy od maja 2021 r. i skróceniem godzin otwarcia sklepu w jego firmie.

(decyzja z 11.08.2021 r. k. 136-137, zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:05:09 w zw. z 00:50:35, zeznania zainteresowanego płatnika składek e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:16:56 w zw. z 00:51:51)

Płatnik składek zgłosił A. K. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego jako pracownika od 1.07.2020 r. (okoliczność niesporna)

Płatnik składek złożył do organu rentowego za A. K. dokumenty rozliczeniowe za okres od lipca 2020 r. do października 2021 r., w których wykazał podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za lipiec 2020 r. w wysokości 1043,81 zł, od sierpnia 2020 r. do listopada 2020 r. w wysokości 0,00 zł, za grudzień 2020 r. w wysokości 86,57 zł, od stycznia 2021 r. do maja 2021 r. w wysokości 2800,00 zł, za czerwiec 2021 r. i lipiec 2021 r. w wysokości 1400,00 zł, za sierpień 2021 r. w wysokości 1306,66 zł, za wrzesień 2021 r. w wysokości 1213,32 zł i za październik 2021 r. w wysokości 1166,65 zł. Dokumenty rozliczeniowe zostały złożone w terminie. (okoliczności niesporne)

Z danych zaewidencjonowanych w systemie ZUS-u wynika, że A. K. od 14.07.2020 r. do 29.12.2020 r., od 26.08.2021 r. do 27.08.2021 r., od 27.09.2021 r. do 5.10.2021 r. była niezdolna do pracy z powodu choroby. W przekazanych imiennych raportach o wypłaconych świadczeniach i przerwach w opłacaniu składek za ubezpieczoną płatnik składek wykazał od 14.07.2020 r. do 10.08.2020 r. okres nieobecności w pracy usprawiedliwionej, od 11.08.2020 r. do 12.09.2020 r. wynagrodzenie za pracę za czas niezdolności do pracy, od 13.09.2020 r. do 29.12.2020 r. zasiłek chorobowy z ubezpieczenia chorobowego a od 26.08.2021 r. do 27.08.2021 r. oraz od 27.09.2021 r. do 5.10.2021 r. zasiłek opiekuńczy z ubezpieczenia chorobowego. (okoliczności niesporne)

Płatnik składek w okresie od lipca 2020 r. do lipca 2021 r. opłacił za wnioskodawczynię składki w następujących kwotach za lipiec 2020 r. 330,27 zł, od sierpnia 2020 r. do listopada 2020 r. 0,00 zł, za grudzień 2020 r. 27,40 zł, od stycznia 2021 r. do maja 2021 r. po 885,92 zł, od czerwca do lipca 2021 r. po 442,96 zł. Składki od 1.01.2020 r. do 31.07.2021 r. płatnik opłacał za styczeń i luty 2020 r. w terminie, od marca do maja 2020 r. składki umorzono z uwagi na (...), w lipcu 2020 r. opłacił w terminie, od sierpnia 2020 r. do października 2020 r. po terminie, w listopadzie 2020 r. w terminie, od grudnia 2020 r. do czerwca 2021 r. po terminie.

(pismo ZUS k. 139, zestawienie dla ubezpieczonego A. K. za okres od lipca 2020 r. do lipca 2021 r. k. 140-141)

Płatnik składek z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej osiągnął w 2019 r. dochód w wysokości 27154,69 zł, zaś dochód z uwzględnieniem różnicy remanentowej wyniósł 14892,19 zł, w 2020 r. uzyskał dochód w wysokości 32734,64 zł, zaś dochód z uwzględnieniem różnicy remanentowej wyniósł 19584,26 zł

(posumowanie księgi przychodów i rozchodów od 1.01.2019 r. do 31.12.2019 r. oraz od 1.01.2020 r. do 31.12.2020 r. - k. 108-109, zeznania zainteresowanego płatnika składek e-prot. z 29.07.2021 r.: 00:16:56 w zw. z 00:51:51)

W toku n/n postępowania odwoławczego pozwany wydał kolejną decyzję z 3.12.2021 r. w której stwierdził, że od 30.12.2020 r. do 31.12.2020 r. wnioskodawczynie nie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako pracownik płatnika składek, oraz, że od 1.01.2021 r. wnioskodawczynie podlega jako pracownik płatnika składek obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

(decyzja z 3.12.2021 r. k. 142-145)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów, zeznań świadka, a także płatnika i wnioskodawczynie, które to dowody tworzą spójną, logiczną całość, wzajemnie ze sobą korespondując i uzupełniając się, co pozwala na przypisanie im w całości waloru wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył, że ZUS był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika i nie podważył w toku postępowania ani wartości dowodowej zeznań wskazanych wyżej osób, ani też zalegających w aktach dokumentów, które posłużyły do odtworzenia istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności.

Wnioskodawczynie i płatnik składek w sposób logiczny wyjaśnili zarówno okoliczności poprzedzające zawarcie spornej umowy o pracę, w szczególności motywów, którymi kierował się płatnik składek zatrudniając wnioskodawczynię, a także motywów, którymi kierowała się odwołująca podejmując pracę u zainteresowanego, a zwłaszcza okoliczności w jakich strony podjęły decyzję o zawarciu pierwszej umowy o pracę. Wersja przedstawiana przez zainteresowanego i odwołującą się jest spójna i konsekwentna.

Sąd dał wiarę stronom badanej umowy, że dacie jej zawarcia w żaden sposób nie mogły przewidzieć, że ubezpieczona stanie się niedługo niezdolna do pracy z uwagi na schorzenie kręgosłupa. Wnioskodawczynie szczerze zeznała, że problemy z kręgosłupem ma od ok. 10 lat. Jednakże dostępna dokumentacja medyczna skarżącej wskazuje, że w dacie zawierania spornej umowy o pracę nie było przeszkód zdrowotnych do zatrudnienia odwołującej w firmie płatnika. Zdolność do podjęcia pracy przez wnioskodawczynię potwierdza też orzeczenie wstępne lekarza medycyny pracy z 6.07.2020 r. Sąd miał na uwadze datę wystawienia tego orzeczenia, jednakże równocześnie Sąd uwzględnił także, że skierowanie dla wnioskodawczynie na wstępne badania płatnik wystawił już 30.06.2020 r. Według Sądu nie ma uzasadnionych podstaw do kwestionowania wartości w/w orzeczenia lekarza medycyny pracy co do braku przeciwwskazań do wykonywania przez skarżącą u płatnika pracy na stanowisku pracownika biurowego, sprzedawcy, zwłaszcza, że przeciwna okoliczność nie wynika ze złożonej do akt sprawy dokumentacji lekarskiej ubezpieczonej. Sąd uwzględnił również, że dolegliwości dotyczące schorzeń kręgosłupa, które zostały u wnioskodawczynie rozpoznane, mają jedynie charakter okresowy i że po zakończeniu leczenia wnioskodawczynie była zdolna do wykonywania pracy. Potwierdza to w szczególności zalegające w aktach osobowych orzeczenie lekarza medycyny pracy z 7.01.2021 r. wydane na podstawie skierowania z 31.12.2020 r., a także zaświadczenie lekarskie z 5.01.2021 r. lekarza ortopedii P. D., który stwierdził, że wnioskodawczynie ze względu na rozpoznane u niej zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa jest do zdolna do pracy od 30.12.2020 r. (orzeczenie i zaświadczenie w kosztulce w aktach osobowych w części A). Ponadto załączona do akt dokumentacja medyczna odwołującej nie była kwestionowana co do jej autentyczności przez pozwanego, a i Sąd nie znalazł żadnych powodów by czynić to z urzędu.

Zdaniem Sądu z zeznań wnioskodawczynie wynika, że doskonale zna specyfikę firmy płatnika i że potrafiła w sposób wiarygodny przedstawić na czym polega praca na powierzonym jej stanowisku. Zeznania te w całości korelują z zeznaniami płatnika, które Sąd także w całości obdarzył walorem wiarygodności. W szczególności Sąd dał wiarę płatnikowi, który logicznie wyjaśnił dlaczego zawierając trzecią umowę o pracę z wnioskodawczynią zmniejszył wymiar jej czasu pracy do 1/2 etatu, albowiem załączył na potwierdzenie swoich zeznań decyzję o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu pozwolenia na budowę. Płatnik wyjaśnił także w jaki sposób kształtowało się w jego firmie zatrudnienie innych osób, podając, że wszystkie osoby były w warsztacie zatrudnione na umowy o pracę, co w pełni koreluje z danymi, którymi dysponuje ZUS.

Sąd dał także wiarę zeznaniom świadka M. L., albowiem świadek ten zeznawał szczerze jedynie o tym o czym rzeczywiście miał wiedzę. Zeznania tego świadka nie noszą w najmniejszym stopniu znamion konfabulacji, ani stronniczości. Sąd dał wiarę, że świadek widział odwołującą w sklepie w lipcu 2020 r. a także ocenił jako prawdziwe jego zeznania, że z racji umiejscowienia sklepu z innej strony budynku niż strona, w którym mieści się warsztat, spotkanie w/w świadka i wnioskodawczynie było przypadkowe. Ani świadek nie wykonywał pracy w sklepie płatnika, ani też wnioskodawczynie nie wykonywała pracy w warsztacie, wobec czego świadek nie znał szczegółów pracy ubezpieczonej. Nie zmienia to jednak stanu rzeczy, że świadek potwierdził, iż w lipcu zdarzyło się, że przy okazji swojej pracy u płatnika widział skarżącą w sklepie, co potwierdza wersję odwołującej i płatnika, że wnioskodawczynie faktycznie przystąpiła do wykonywania badanej umowy. Poza tym świadek ten wiarygodnie wyjaśnił dlaczego omyłkowo zeznał, że podpisywał listy obecności u płatnika, który takich list dla swoich pracowników nie prowadzi, natomiast prowadzi listy płac.

Sąd uznał, że pełnomocnik ZUS-u nie podważył skutecznie w toku niniejszego postępowania wartości dowodowej zeznań wnioskodawczyni i płatnika, ani też zeznań w/w świadka.

Sąd miał też na uwadze, że wersja pozwanego, iż wnioskodawczyni nie miała tytułu do ubezpieczeń od 2016 r. do czasu zawarcia z płatnikiem umowy o pracę z 1.07.2020 r. nie jest prawdziwa. Owszem w Polsce wnioskodawczyni nie została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych, jednakże z załączonych przez skarżącą do odwołania dokumentów jednoznacznie wynika, że podlegała ubezpieczeniom w Wielkiej Brytanii we wcześniejszym okresie, gdzie była aktywna zawodowo.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust 1 pkt.1 i art. 13 pkt.1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 423 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Przez nawiązanie stosunku pracy, zgodnie z art. 22 § 1 k.p. pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. W myśl § 1¹ art. 22 k.p. zatrudnienie w warunkach określonych w § 1 jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartą przez strony umowy. Równocześnie w myśl § 1² art. 22 k.p. nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu warunków wykonywania pracy, określonych w § 1.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jako podstawowe cechy stosunku pracy odróżniające go od innych stosunków prawnych wymienione zostały: dobrowolność; osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, powtarzający się; podporządkowanie, wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy, w miejscu i czasie wyznaczonym przez niego; ryzyko pracodawcy; odpłatny charakter zatrudnienia /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 r. sygn. I PK 110/06 opubl. M.P.Pr. (...); wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2009 r. sygn. III PK 39/09, LEX 578140/. W wyroku z dnia 25 listopada 2005 r. I UK 68/05 Sąd Najwyższy stwierdził, iż wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy (pracy podporządkowanej) jest cechą o charakterze konstrukcyjnym dla istnienia stosunku pracy /opubl. Wokanda 2006/4/26, Lex 177165/. Z kolei w uzasadnieniu do wyroku z dnia 7 marca 2006 r. sygn. I PK 146/05 Sąd Najwyższy przypomniał, iż cechami charakterystycznymi dla stosunku pracy – wskazywanymi w orzecznictwie – są także: obowiązek osobistego wykonywania pracy, zakaz wyręczania się osobami trzecimi; bezwzględne obowiązywanie zasady odpłatności; pracowniczy obowiązek starannego działania, a nie osiągnięcia rezultatu, oraz obciążenie pracodawcy ryzykiem prowadzenia działalności; wykonywanie pracy skoooperowanej, zespołowej; ciągłość świadczenia pracy; występowanie pewnych cech charakterystycznych dla stosunku pracy, np. wypłaty wynagrodzenia za godziny nadliczbowe. Sąd Najwyższy wskazał także, że o kwalifikacji stosunku prawnego jako stosunku pracy decyduje przede wszystkim sposób wykonywania zatrudnienia. Strony mogą więc złożyć wyraźne oświadczenia woli co do ukształtowania podstawy prawnej zatrudnienia. Jednak nawet bez wyraźnego wyrażenia woli przez strony (złożenia oświadczeń woli w tym zakresie) stosunek prawny może być kwalifikowany jako stosunek pracy, jeżeli strony wykonują go w sposób charakterystyczny dla tego stosunku prawnego /opubl. OSNP 2007/5-6/67/.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się nadto, że dla włączenia do ubezpieczenia społecznego niezbędna jest przynależność do określonej w ustawie systemowej grupy podmiotów podlegających obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. O tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Sam bowiem fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają

określone w art. 22 k.p. formalne elementy umowy o pracę nie oznacza, że umowa taka jest ważna. Jeżeli bowiem strony umowy o pracę przy składaniu oświadczeń woli mają świadomość tego, że osoba określona w umowie o pracę jako pracownik pracy świadczyć nie będzie, a osoba wskazana jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, i do podjęcia i wykonywania pracy nie doszło a jedynym celem umowy było umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, to umowę taką uważa się za zawartą dla pozorów - art. 83 § 1 kc. Umowa taka nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008 r. sygn. II UK 148/07, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r. sygn. II UK 321/04, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2006, Nr 11-12, poz. 190, str. 503; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2001 r. sygn. II UKN 244/00, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2002, Nr 20, poz. 496; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 r. sygn. II UK 204/09, LEX nr 590241/.

Przy czym nie jest to jedyna postać pozorności umowy o pracę. Pozorność umowy o pracę ma miejsce nie tylko wówczas, gdy mimo jej zawarcia praca w ogóle nie jest świadczona, ale również wtedy, gdy jest faktycznie świadczona, lecz na innej podstawie niż umowa o pracę. W każdym przypadku decydujące znaczenie ma treść umowy i okoliczności faktyczne jej wykonywania /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2006 r., sygn. I UK 120/06, opubl. OSNP 2007 nr 19-20, poz. 294; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 r., sygn. I UK 43/09, LEX nr 529772; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2011 r. sygn. II UK 20/11, opubl. LEX nr 885004, M.P.Pr. (...)/.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zakwestionował ważność umowy o pracę zawartej pomiędzy wnioskodawczynią a płatnikiem, która miała być realizowana od 1.07.2020 r., stojąc na stanowisku, że zgłoszenie wnioskodawczyni do ubezpieczeń społecznych w tym okresie i kontynuowanie stosunku pracy były czynnościami pozornymi dokonanyymi jedynie w celu spełnienia przez odwołującą się warunku, od którego zależało uzyskanie przez nią świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle dokonanych ustaleń faktycznych – na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie ma podstaw do uznania, że zawarta między wnioskodawczynią i płatnikiem składek umowa o pracę od 1.07.2020 r. w opisany przez strony sposób nie była realizowana. Całokształt okoliczności ustalonych w oparciu powołane dokumenty, a także na podstawie zeznań odwołującej i płatnika oraz świadka, który w tym samym czasie był pracownikiem w firmie zainteresowanego, jednoznacznie wskazuje, że stanowisko przedstawione przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji nie znajduje oparcia w stanie faktycznym. Z w/w dowód wynika, że wnioskodawczyni rzeczywiście umówioną rodzajowo pracę świadczyła wyznaczonych godzinach w czasie otwarcia sklepu płatnika, pod kierownictwem i nadzorem zainteresowanego, a za pracę otrzymała od pracodawcy umówione wynagrodzenie. Tym samym uznać należy, że pracę świadczyła w warunkach bezpośredniego podporządkowania pod kierownictwem płatnika.

Wbrew zapatrywaniom organu rentowego nie sposób uznać iż zatrudnienie wnioskodawczyni nie było oparte na rzeczywistej potrzebie pracodawcy a zatem ekonomicznie nieuzasadnione. Sąd zważył iż to pracodawca ponosi ryzyko gospodarcze i ekonomiczne prowadzonej działalności, jednakże w zeznaniach płatnik w sposób logiczny wyjaśnił zarówno motywami jakimi kierował się tworząc nowe stanowisko pracy, jak i sposób w jaki doszło do zatrudnienia wnioskodawczyni. Zeznania płatnika w całości okazały się zgodne z zeznaniami samej skarżącej. W szczególności Sąd w całości dał wiarę zeznaniom odwołującej i zainteresowanego płatnika co do szczegółów świadczonej przez skarżącą pracy. Zdaniem Sądu, gdyby wnioskodawczyni nie wykonywała faktycznie umówionej pracy zgodnie z poleceniami płatnika, nie mogłaby mieć wiedzy w jaki sposób płatnik prowadzi sklep, ile konkretnie paczek tygodniowo przychodzi do płatnika i w jaki sposób płatnik sprawdza poprawność zrealizowanych zamówień oraz wprowadza do systemu komputerowego towar. Sąd nie ma też żadnych wątpliwości, że dotychczasowe doświadczenie zawodowe skarżącej oraz polecenie jej płatnikowi przez brata wnioskodawczyni, który był także pracownikiem zainteresowanego, stanowiło wystarczającą podstawę do podjęcia przez płatnika racjonalnej z punktu widzenia prowadzonej przez niego działalności decyzji o zatrudnieniu skarżącej w sklepie. Płatnik składek logicznie wyjaśnił, że poza pomocą wnioskodawczyni przy przyjmowaniu paczek, rozładowywaniu towaru, potrzebna mu była także osoba, która dbałaby o porządek w sklepie pracując jako obsługa sklepu. Dla każdego przedsiębiorcy istotny jest bowiem

pozytywny wizerunek prowadzonej przez niego firmy. Sąd dał także wiarę zainteresowanemu i skarżącej, że płatnik stale przebywał w sklepie wobec czego nie było potrzeby aby wnioskodawczyni podpisywała za niego jakiegokolwiek dokumenty. Fakt wykonywania przez odwołującą w lipcu 2020 r. pracy w sklepie potwierdził przesłuchany w sprawie świadek, który w tym samym okresie pracował w warsztacie płatnika.. Z dowodów tych wynika także, że wnioskodawczyni robiła to pod kontrolą i bezpośrednim nadzorem płatnika, który stale był obecny w swojej firmie.

Również negowanie przez pozwanego rzeczywistej potrzeby pracodawcy zatrudnienia ubezpieczonej nie może zyskać akceptacji. W ocenie Sądu nie ulega bowiem wątpliwości, że wnioskodawczyni faktycznie w spornym okresie realizowała zwarty stosunek pracy, a świadczy o tym osobiste świadczenie pracy, stosowanie się do poleceń płatnika, wykonywanie pracy w sklepie płatnika w określonym przez niego czasie i w miejscu, a także uzyskiwanie wynagrodzenia. Płatnik składek, co prawda w okresie długotrwałej nieobecności wnioskodawczyni, nie zatrudnił na zastępstwo za nią innego pracownika, jednakże z zeznań płatnika wynika, że pracodawca w sposób racjonalny potrafił przeorganizować pracę w sklepie ze względu na nieobecności odwołującej, co nie zmienia faktu, że przejmując osobiście obowiązki skarżącej w tym czasie musiał w swojej firmie pracować przez 14 godzin dziennie. Płatnik rozsądnie wyjaśnił dlaczego zawarł ze skarzącą kolejną umowę o pracę od 1.01.2021 r., wskazując, że leczenie wnioskodawczyni w związku z dolegliwościami kręgosłupa zostało już zakończone, co potwierdza również złożona do akt dokumentacja medyczna skarżącej oraz zalegające w jej aktach osobowych orzeczenie lekarza medycyny pracy z 7.01.2021 r. i zaświadczenie lekarza ortopedy z 5.01.2021 r. o zdolności do pracy wnioskodawczyni po zakończonym leczeniu od 30.12.2020 r. Pośrednio świadczy o tym także to, że odwołująca nadal pozostaje w stosunku pracy z płatnikiem. Jednocześnie z zeznań wnioskodawczyni wynika, że doskonale zna specyfikę sklepu płatnika i potrafi w sposób bardzo szczegółowy przedstawić na czym polega praca w związku z przyjmowanymi zamówieniami, rozładowaniem i ewidencjonowaniem towaru, co zdaniem Sądu byłoby po prostu niemożliwe, gdyby rzeczywiście nie wykonywała umówionej pracy na rzecz płatnika. W świetle całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zachowanie tak płatnika, jak i odwołującej jest racjonalne i nakierowane na to, by stosunek pracy jaki ich łączy mógł nadal trwać i być realizowany.

W tym stanie rzeczy według Sądu Okręgowego, przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw do przyjęcia stanowiska pozwanego, że wnioskodawczyni oraz płatnik zawarli 1.07.2020 r. umowę o pracę dla pozor. W szczególności nie ma żadnych dowodów na poparcie tezy, że dacie zawarcia tej umowy strony z góry mogły zakładać, że w niedalekiej przyszłości wnioskodawczyni będzie przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z dolegliwościami ze strony kręgosłupa.

Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują łącznie następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozor, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozor, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z 14 marca 2001 r. (III UKN 258/00, OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował.

W ocenie Sądu zawarcie umowy nie zmierzało też do obejścia prawa (art.58§1 k.c. w związku z art. 300 k.p.). Jak wyżej wskazano wnioskodawczyni wykonywała pracę na podstawie umowy o pracę, a w sposobie realizacji umowy nie występowały cechy obce stosunkowi pracy.

Nadto należy wskazać, że zawarcie umowy o pracę wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie powoduje nieważności takiej czynności prawnej, jako mającej na celu obejście ustawy (art.58§1 k.c.), jeżeli na jej podstawie praca w reżimie określonym w art.22§1 k.p. faktycznie jest wykonywana. Motywacja skłaniająca do zawarcia umowy o pracę, co już podnoszono, nie ma znaczenia dla jej ważności przy założeniu rzeczywistego jej

świadczenia zgodnie z warunkami określonymi w art.22§1 k.p. Na ogół osoba zawierająca umowę o pracę dokonuje tej czynności prawnej w celu z jednej strony uzyskania statusu pracowniczego i przewidzianej prawem ochrony stosunku pracy związanej z tym statusem, z drugiej strony uzyskania ubezpieczenia społecznego. Nawiązanie stosunku pracy skutkuje równoległym powstaniem stosunku ubezpieczenia. Obydwa te stosunki, jakkolwiek mają inne cele, to wzajemnie się uzupełniają i zabezpieczają pracownika materialnie - pierwszy na co dzień, drugie na wypadek zdarzeń losowych. Stosunek ubezpieczenia społecznego pracowniczego jest konsekwencją stosunku pracy i jako taki ma charakter wtórny. Ubezpieczenie społeczne nie może bowiem istnieć bez stosunku pracy. Uruchomienie stosunku ubezpieczeniowego może odnosić się wyłącznie do ważnego stosunku pracy, a więc takiego, który stanowi wyraz woli obu stron realizowania celów, którym umowa ma służyć.

Z faktycznym utrzymywaniem przez strony od 1.07.2020 r. stosunku pracy wynikał status pracownika dla wnioskodawczyni i wiązał się ze skutkiem w postaci nabycia przez nią uprawnień do świadczeń ubezpieczenia społecznego. Skutek ten nie został wywołany działaniem niezgodnym z przepisami obowiązującego prawa, ale wynika z obowiązującego systemu prawnego.

W ocenie Sądu z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że umowa o pracę zawarta przez płatnika i wnioskodawczynię była realizowana w badanym okresie, albowiem zeznania świadka, stron spornej umowy i złożone dokumenty, wykazały, że wnioskodawczyni przystąpiła do pracy w sklepie płatnika a następnie po zakończeniu zwolnienia lekarskiego, na którym przebywała od 14.07.2020 r. do 29.12.2020 r. powróciła do pracy i wykonywała powierzone jej płatnika obowiązki pracownicze, a płatnik tę pracę przyjmował i wypłacał skarżącej umówione wynagrodzenie.

Podkreślić należy, że z żadnego z dowodów nie wynika, że zamiarem wnioskodawczyni nie było świadczenie pracy, a jedynie stworzenie pozorów jej wykonywania, w celu uzyskania w przyszłości świadczeń z ubezpieczenia społecznego w postaci zasiłku chorobowego.

Fakt, że wnioskodawczyni miała przed zatrudnieniem schorzenia kręgosłupa i związane z tym okresowo dolegliwości bólowe sam w sobie nie może stanowić podstawy uznania jej zatrudnienia w sklepie płatnika za pozorne, tym bardziej, że przy tego rodzaju schorzeniach po zakończeniu leczenia wnioskodawczyni była zdolna do pracy, co wprost wynika ze złożonych zaświadczeń potwierdzających jej zdolność do pracy po długotrwałej nieobecności w pracy w sklepie płatnika.

Na marginesie Sąd pragnie jednocześnie zaznaczyć, że kontynuowanie zatrudnienia mimo okresowych długotrwałych zwolnień lekarskich wnioskodawczyni, nie jest również sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. W sytuacji gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, nawet świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa.

Orzekając w powyższy sposób Sąd miał na uwadze, że organ rentowy ma oczywiście prawo do badania, a także kwestionowania podstaw ubezpieczenia w tym umów o pracę, ponieważ rodzą one skutki w dziedzinie ubezpieczeń społecznych. Niemniej jednak w takiej sytuacji, to na organie rentowym spoczywa obowiązek udowodnienia pozorności umowy lub jej sprzeczności z zasadami współżycia społecznego, w myśl art. 6 k.c.

Stanowisko takie zajął także Sąd Najwyższy np. w wyroku z dnia 15 lutego 2007 r., I UK 269/06, OSNP 2008 nr 5-6, poz. 78 oraz w wyroku z dnia 24 sierpnia 2010 r. I UK 74/10, w którym stwierdził, iż: „na organie rentowym, który przyjął zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego i nie kwestionował tytułu tego zgłoszenia oraz przyjmował składki, spoczywa ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli. Podstawą ubezpieczenia społecznego jest rzeczywiste zatrudnienie, a nie sama umowa o pracę (art. 22 k.p., art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych). Umowa o pracę nie jest czynnością wyłącznie kauzalną, gdyż w zatrudnieniu pracowniczym chodzi o wykonywanie pracy. Brak pracy podważa umowę o pracę. Innymi słowy

jej formalna strona, nawet połączona ze zgłoszeniem do ubezpieczenia społecznego, nie stanowi podstawy takiego ubezpieczenia.” (LEX nr 653664)

W niniejszej sprawie, organ rentowy nie wykazał, że zakwestionowana przez niego umowa o pracę od 1.07.2020 r. miała charakter pozorny. Pozwany nie wykazał, że wnioskodawczyni zawierając umowę o pracę z płatnika była niezdolna do podjęcia powierzonych jej obowiązków. Wnioskodawczyni miała bowiem orzeczenie lekarza medycyny pracy o braku przeciwwskazań do podjęcia zatrudnienia w firmie płatnika na powierzonym jej stanowisku, a z analizy dokumentacji medycznej złożonej do akt sprawy wynika, że nie istniały przeszkody zdrowotne do wykonywania przez skarżącą pracy w sklepie, gdy strony zawierały umowę o pracę (...).07.2020 r. tym bardziej, że do akt zostały także złożone akta osobowe, w których jest zaświadczenie, że po długotrwałej nieobecności wnioskodawczyni od 30.12.2020 r. jest zdolna do pracy. W żaden sposób nie zakwestionowano też wiarygodności zeznań stron umowy i świadka złożonych w procesie ani zaoferowanych w sprawie dokumentów. Sąd zaś nie dopatrył się jakichkolwiek niespójności, sprzeczności, braku logiki, które pozwalałyby na to z urzędu.

Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał, a Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów – por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r. I ACa 613/12 LEX nr 1294695.

Tym samym okoliczności wynikające z twierdzeń odwołującej się i zainteresowanego płatnika, które znalazły potwierdzenie w złożonych do akt dokumentach oraz w zeznaniach świadka, który potwierdził, że w lipcu 2020 r. widział wnioskodawczynię w godzinach otwarcia sklepu w tymże sklepie, uznać należało za wystarczającą podstawę ustaleń.

Podkreślić także należy, iż wnioskodawczyni powróciła do pracy u płatnika po okresie zwolnień lekarskich, co potwierdził organ rentowy wydając kolejną decyzję.

Reasumując - skoro wykazane zostało faktyczne świadczenie zatrudnienia przez ubezpieczoną nie ma podstaw, by odmówić jej ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym w spornym okresie od 1.07.2020 r.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję o czym orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego w punkcie 2 sentencji wyroku, Sąd Okręgowy orzekł na mocy art. 98 § 1 i 1¹ KPC w zw. z art. 99 KPC i w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 265).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS wraz z aktami rentowymi.

18 I 2022 roku.

A.P.